

uveljavljanje akcije NAJ KNJIGA PO IZBORU SLOVENSКИH KNJIŽNIČARJEV, v okviru katere bodo dobri poznavalci slovenske mladinske literature in bralne kulture vsak mesec posebej priporočali v izposojjo in branje tiste slikanice in knjige, ki si glede na svojo kakovost to zares zaslužijo.

Ob uspešnih tovrstnih akcijah, ki bodo ustrezna dopolnitev dosedanjih na-

grajevanj mladinske književnosti, pa najbrž sčasoma niti neselektivna nabava mladinskega knjižničnega gradiva, ki zagotovo ne ustreza razpoložljivi namensko opredeljeni rabi javnih sredstev, za slabe, brezvestno zaslužkarske založnike in avtorje ne bo tako zelo samoumevna.

Vlado Žabot,

predsednik žirije za večernico

NAGRAJENCI IN NOMINIRANCI 1997–2009

1997 – Tone Pavček: Majnice – fulaste pesmi (Lela B. Njatin: Velikanovo srce, Desa Muck: Kremplin, Bina Štampe Žmavc: Ure kralja Miha, Dim Zupan: Leteči mački)

1998 – Desa Muck: Lažniva Suzi (Milan Dekleva: A so kremšnite lahko nevarne, Milan Jesih: Štiri igre za otroke, Andrej Rozman Roza: Skrivnost špurkov, Janja Vidmar: Moj prijatelj Arnold)

1999 – Janja Vidmar: Princeska z napako (Vitan Mal: Ta grajski, Maja Novak: Vile za vsakdanjo rabo, Bina Štampe Žmavc: Muc Mehkošapek, Janja Vidmar: Aknožer)

2000 – Polonca Kovač: Kaja in njena družina (Kajetan Kovič: Mačji sejem, Feri Lainšček: Žlopi, Maja Novak: Male živali iz velikih mest, Lilijana Praprotnik Zupančič: Resnične pravljice in pripovedke)

2001 – Feri Lainšček: Mislice (Milan Dekleva: Alica v računalniku, Mateja Reba: Zmajček Bim in Bimbi, Marjan Tomšič: Katka in bunkec, Danila Žorž: Poskus)

2002 – Matjaž Pikalo: Luža (Marjan Tomšič: Martova velika junaštva, Andrej Makuc: Oči, Desa Muck: Anica in zajček, Bina Štampe Žmavc: Ukradene sanje)

2003 – Marjana Moškrič: Ledene magnolije (Janja Bauer: Izginjevalec čarovnic, Miroslav Košuta: Njune zgodbe, Vinko Möderndorfer: Muc Langus & Čarovnička Gajka, Dim Zupan: Trnovska mafija – v tretje gre rado)

2004 – Slavko Pregl: Srebro iz modre špilje (Desa Muck: Anica in velike skrbi, Peter Svetina: Mrožek dobi očala, Bina Štampe Žmavc: Pogašeni zmaj, Janja Vidmar: Prijateljla)

2005 – Igor Karlovšek: Gimnazijec (Franjo Frančič: Dražen in jaz, Borut Gombač: Velike oči male budilke, Neli Kodrič: Na drugi strani, Desa Muck: Anica in velika skrivnost)

2006 – Dušan Dim: Distorzija (Barbara Gregorčič Gorenc: Tri pike, Slavko Pregl: Spričevalo, Janja Vidmar: Fantje iz gline, Danila Žorž: Izkop)

2007 – Irena Velikonja: Poletje na okenski polici; Majda Koren: Eva in Kozel (Miklavž Komelj: Zverinice, Marko Kravos: Trst v žepu, Janja Vidmar: Uspavanka za mladega očka)

2008 – Ervin Fritz: Vrane (Andrej Predin: Na zeleno vejo, Andrej Rozman-Roza: Kako je Oskar postal detektiv, Anja Štefan: Štiri črne mravljice, Dim Zupan: Hektor in mala šola)

2009 – Janja Vidmar: Pink (Mate Dolenc: Polnočna kukavica in druge zgodbe, Evald Flisar: Alica v nori deželi, Bina Štampe Žmavc: Vprašanja srca, Irena Velikonja: Leto v znamenju polža)

2010 – Bina Štampe Žmavc: Cesar in roža (Mate Dolenc: Kraljičin lipicanec in druge zgodbe, Grega Hribar: Hotel sem samo ..., Svetlana Makarovič: Mi, kosovirji, Dim Zupan: Hektor in male ljubezni)

IN MEMORIAM

SAŠA VEGRI

(12. 12. 1934 – 29. 8. 2010)

Ko smo s kolegi iz Pionirske – centra za mladinsko književnost in knjižničarstvo pri Mestni knjižnici Ljubljana in s sodelavci založbe Miš pred dobrim letom pripravljali antologijo pesmi Saše Vegri *Naročje kamenčkov* (2009) ter simpozij,¹ ki sta bila posvečena njeni 75-letnici, si nihče med nami ni niti predstavljal, da bosta ta knjiga in ta izjemni strokovni dogodek naše zadnje darilo, ki ga je dobila za rojstni dan. Pa se je žal zgodilo: od nas je odšla pesnica, pisateljica in mentorica branja, ki je s svojevrstno in prepoznavno pisavo in mislijo zaznamovala tako slovensko mladinsko in nemladinsko poezijo kot tudi poglede na možnosti bralnega razvoja mladih bralcev. Njena poezija za odrasle je v času, ko so zbirke izhajale (vse od prve – *Mesečni konj*, 1958), pomenila posebno govorico ljubezni, pre-

dajanja, materinstva, a hkrati tudi stiske in bolečine. Njen intimistični pesniški svet se je nato postopoma spreminjal v polje jezikovnega eksperimenta, vse do zadnje pesniške zbirke (*Tebi v tišino*, 2001), v kateri se pesnica vrne v »naročje« dvojine, zapisane na brezbarvno, a hkrati boleče kričečo površino tišine. Na krožnem potovanju v pesmih za odrasle jo spremlja otrok – otrok kot pozitivno nasprotje strahu in molka, otrok kot igra, kot življenje samo; tako nikakor ne more biti naključje, da je Saša Vegri tudi izjemno pomembna ustvarjalka za mlade – in to ustvarjalka, ki tudi mladinskih besedil nikakor ne namenja »samo« mladim, ampak *predvsem* njim; kakor za vsako vrhunsko mladinsko pesem, pripoved ali igro tudi za njeno delo velja, da ni otročje, ampak otroško – v iskrenem predajanju otroškemu pogledu na svet zato lahko veliko pove tudi odraslemu bralcu, saj mu odstira nov, svež, presenetljiv pogled na svet. Pesnica je leta 1989 zapisala:

Moj pristop k pisanju je romantičen. Romantike pa ne jemljem kot »sluzasto solzavost« in »zamegljevanje« problemov. Romantična je moja drža k človeku in pojavom, ki me nikoli ne zadostijo

¹ Štirje simpozijски prispevki so bili objavljeni v reviji *Otrok in knjiga*, in sicer prispevki Marjane Kobe, Igorja Saksida in Tanje Mastnak v številki 75, prispevek Nika Grafenauerja pa v številki 76.